

Engeland 2010 Verslagen van Karen en Lisa van A2 en van Marijn van A1.

29 en 30-04-2010

Het begon allemaal donderdagavond om 1 uur 's nachts. We waren allemaal nog een beetje moe maar we hadden er wel heel erg zin in. Sommige kwamen zelfs heel actief in de oranje stemming het was natuurlijk wel Koninginnedag. Het was een lange reis met onweer onderweg maar we hebben de boot gehaald. Toen moesten we natuurlijk ook weer van de boot af, dit ging niet heel soepeltjes 2 van ons waren even de weg kwijt. In Engeland natuurlijk links rijden dit was even wennen.

Toen we net in de Indiase buurt waren, zagen we veel mensen met tulbanden etc. het mooiste was dat de helft van de mannen een oranje tulband op had, ze hadden zich al helemaal op ons voorbereid! Het leek net een getho buurt, als of we in een heel ander land waren. Ook was het heel leuk andere culturen te zien. Vooral de winkels verbaasden ons elke keer. Toen we onze bestemming bijna hadden bereikt. Zongen we met z'n allen "we zijn er bijna"! We stopten voor een groot hek en een oude man met een enorme baard deed het hek voor ons open. Hij liet ons zien waar we de komende tijd gingen overnachten. Als snel had iedereen de boel verkend. Vooral Wilco en Maurice waren erg fanatiek ze beklommen meteen de hoge klimwand, dit werd snel afgestraft met strafcorvee. We aten s' avonds macaroni dit hadden Patrick, Lisa, Jelle en Mark V. klaar gemaakt. Ze vonden het allemaal verrukkelijk!! Deze avond was er een activiteit geregeld: een klaverjas cursus.

01-05-2010

De volgende dag gingen we naar Oxford dus vroeg opstaan. Om half 8 ging de wekker vervolgens werd de muziek hard aangezet en werd je wakker met het nummer shalalie shalala, dit vond iedereen een verschrikkelijk!!! nummer om mee wakker te worden. We gingen vanaf de parkeerplaats met een Engelse dubbeldekker naar het centrum van Oxford. We zaten boven aan in de bus, als je doet moet je het ook goed doen! Het centrum bestaat uit allemaal oude gebouwen hier is o.a. Harry Potter opgenomen. Als eerst gingen we "Zweinstijn" bekijken. Alleen om de binnenkant te kunnen zien moest je 16 pond betalen, achter af bleek dit maar 4,5pond te kosten. Dit vonden we wel jammer. Na een poosje gingen we de hoofdstraat doorlopen. Hier ging opeens een vrouw (met mogelijk iets te op of een beetje stoned) zomaar midden in de straat op de grond liggen. Dit vond Lisa erg apart en zette de camera er op. Ook Jelle vond dit al te grappig en ging er naast liggen. Daarna gooiden andere mensen(niet van ritola) 2 servetjes naar de vrouw. De vrouw werd razend begon te schelden en deed haar broek naar beneden en riep kiss my ass, gelukkig had ze nog een onderbroek aan, niet dat deze schoon was. Toen ze zag dat ze bewonderd werd door de mooie camera van Lisa, vloog ze Lisa aan en greep naar de camera ook riep ze dat ze alles moest verwijderen. Lisa schrok en zei snel: yes, I wiss it. Daarna liepen we snel weg. Toen we later weer door de hoofdstraat liepen hoorden we van Jeroen dat de vrouw door 4 politie agenten in een busje werd afgevoerd. Later werden we vrijgelaten. Karen, Lisa en Wilco gingen de stad bekijken en winkelen. Jeroen, Jan, Auke, Wouter en Rob hebben een bult beklommen en hadden een mooi uitzicht. Patrick ging met Maurice kleren kopen. Na een tijdje moesten we verzamelen op de plek waar we afgesproken hadden. Terwijl we stonden te wachten gingen Rob, Lisa en Karen basketballen, de rest zat uitgeput op een bankje. Toen iedereen compleet was gingen we naar de bus. Deze zat prop vol maar toch konden we er bij. We hadden bijna adem te kort, en er was twijfel of we de heuvel wel op kwamen. 's Avonds aten we bruine bonen, dit vonden veel mensen niet lekker. Gelukkig was er genoeg brood.

Na het eten begon de bonte avond, iedereen had iets leuks bedacht. We hadden die nacht erg weinig slaap en moesten de volgende dag vroeg op voor het toernooi.

02-05-2010

Om 6uur ging de wekker en weer werden we wakker met shalalie shalala. Weer vonden mensen dit niet zo'n leuk nummer om mee wakker te worden. We vertrokken om 7uur en waren om 10 uur in Norwich. We moesten om half 11 spelen. Een paar mensen van Ritola werden gevraagd om met de Engelsen mee te doen. Iedere ploeg moest 7 wedstrijden spelen. Het was erg leuk en vooral het spel van de Engelsen verbaasde ons. Ze waren heel erg vriendelijk en als je had gewonnen gingen ze zelfs voor je zingen: Ritola hip hip hurray, hip

hip hurray. Dit was heel apart maar vooral grappig om te horen. Aan het eind van het toernooi ging iedereen lekker onder de warme douche. Want waar we verbleven was het water best koud. 's Avonds aten we pas om half 10..dit was erg laat. Daarna hebben we nog gekaart tot een uur of 12. Iedereen was moe dus sliepen snel.

03-05-2010

De laatste dag gingen we naar Londen met de metro. Hier bezochten we de Tower Bridge, Big Ben, zagen het beroemde grote reuzenrat, Houses of Parlements, Westminster Abbey, Buckinghampalace om de wisseling van de wacht te zien en toen hebben we een uur gelopen naar het warenhuis Harrods. Dit was een heel chiq warenhuis, waar Karen en Lisa zich niet thuis voelden behalve bij de lounge ruimte. Vanaf hier gingen we met de metro naar China Town. Hier hebben we nog heel even rond gelopen. Daarna werden we vrij gelaten daarna gingen Janita, Femke, Karen en Lisa snel naar de Mac want het was al 3uur en ze hadden nog niks gegeten. Daarna hebben we nog wat souvenirs winkeltjes bekeken en geplunderd. We moesten op het verzamelpunt nog een half uur wachten op Natasha Arjan en Jan. Omdat Arjan nog even moest pinnen en ze waren de weg kwijt. Toen we terug kwamen in de Indische buurt gingen we daar uit eten. Op de menu kaart stond heel veel kip. Ook was het eten heeel scherp! Lisa had ook een verrukkelijk toetje, dit adviseerde de ober aan Lisa, het zag er uit als roze sap met kikkerdril. Achteraf scheen er vermicelli in te zitten en was het heel glibberig. Op de terugweg zongen we allemaal Hollandse liedjes, dit was heel gezellig. In het verblijf hebben we nog lang gekaart tot 1uur.

04-05-2010

Dit was de dag dat helaas weer naar huis moesten. We moesten om 6 uur ons bedje uit en er stond ons een lange reis voor de boeg. Na een tijdje waren we op de boot beland. Het waaide heel hard waardoor er hoge golven waren en de boot heel erg schommelde. Dit kwam niet zo goed uit voor Karen en Lisa die net een race spelletje aan het doen waren. Toen alles om hun heen draaide besloten ze te stoppen. We gingen naar een ruimte waar iedereen van korfbal zat. Hier gingen we nog even mini monopolyen. Dit had Wouter gekocht. Berend had de tank leeg en kon niet zo ver meer doorrijden. Teije zocht het dichtstbijzijnde tankstation op. Dit lag een eindje van de snelweg af. Teije en Berend reden naar het tankstation en de rest reed vast door. Toen Berend had getankt gingen we naar het tankstation op de snelweg waar we met z'n allen hadden afgesproken. Hier reed Teije zo voorbij, omdat hij dacht dat hij naar een andere Total tankstation moest. Hierdoor konden Jan, Karen, Tim en Lisa een poos lang niet hun benen strekken. We aten bij de Mac in Almere. Karen en Lisa moesten de burger in de auto opeten. Na een poosje waren we terug in Zuidlaren. De vlaggen hingen voor ons uit. Na een poosje kwamen we bij de Zwet aan. Alle ouders etc. stonden ons op te wachten. Dit vonden we hartstikke leuk. We kletsten daar nog even na en gingen er vandoor. Einde!!!!

Groetjes Lisa en Karen (A2)

Het was donderdag nacht 1 uur. We stonden met zijn allen op de parkeerplaats van de c1000 af te tellen tot vertrek naar Engeland. Een paar minuten over 1 vertrokken we dan uit het altijd zo stille Zuidlaren op naar Jabbeke onze eerste stop. In Hoogeveen begonnen de eerste problemen de altijd scherpe Natascha was haar id-kaart vergeten. Wij de eerste beste parkeerplaats stoppen gelukkig voor Natascha had ze zo'n lieve vader die haar Id-kaart wel wou brengen. Natascha ging in de auto van Jelle die daar zou wachten op haar vader en ondertussen was de groep doorgereden. We moesten even tempo maken maar op een gegeven moment reden we 60 kilometer per uur door de hevige windstoten en regenbuien. Op dat moment was het bijna helemaal licht maar niet doordat de zon opkwam maar door alle lichtflitsen. Onze eerste stop was dus in Jabbeke in België. De rokers sprongen uit de auto alsof er een bom in zat dit echter wel met vertraging omdat ze moe waren, en de rest omdat ze naar de wc moesten. We waren niet de enige mensen die moe waren want daar in het benzinepomp zat een stel motorrijders de nachtrust door te brengen.

Aangekomen in Calais reden we eerst de verkeerde kant op omdat Eva ons naar de tunnels wou hebben maar wij wouden graag met de boot. Natuurlijk kwamen we wel op tijd aan op de boot want Bert had dit allemaal van te voren goed berekend. Op de boot lekker dronken heen en weer lopen en werden de eerste kaartspellen gespeeld van de velen die later volgden. Mark en Arjan dachten wij gaan gokken en maakten van 1 pond 26 pond en van 26 pond weer bijna niks. Aangekomen in Dover was het even wennen aan links rijden en toen gas. De walkietalkies werden er weer bij gepakt en Bert probeerde zo de groep een beetje bij elkaar te houden. Deze werden overigens ook in het begin van de reis gebruikt. Ik sliep op dat moment maar later hoorde ik dat Jan een andere weg had gereden dan wij en dit werd op de Bonte Avond later nog even herhaald.

Aangekomen in ons plaatsje keken we onze ogen uit en vroegen we ons af of we wel goed gereden waren. Het enige wat we herkende waren auto's en de Mac Donalds. We waren in een Pakistaans stadje gekomen waar heel veel mensen met tulbanden hoofddoeken rondliepen en als je het spelletje deed zoek de blanke dan duurde dat een paar weken. Aangekomen rond half 12 in ons 8-sterren hotel gingen we ons eerst even inrichten. Veel mensen pakten nog een paar uurtjes nachtrust mee en andere gingen mee boodschappen doen.

Rond 6 uur was ons eerste 3 gangen diner. We begonnen met groentesoep en vervolgens kregen we Macaroni met gehakt en nog wat groenten. Ons toetje bestond uit yoghurt of vanille vla. De nachtrust zou ingaan om 11 uur maar vele mensen gingen na de spoedcursus klaverjassen rond 22:00 naar bed.

Na een heerlijke nachtrust stonden we de volgende ochtend weer op (ben de tijd vergeten). Ontbijten met bacon and eggs, lunch maken en in de auto's naar het busstation. Daar bracht de bus ons naar Oxford waar een knappe meid de hele bus zowaar deed kantelen. Eerst hadden we een sightseeing tour door Oxford mede mogelijk gemaakt door Bert Vedder. Op de straat die iedereen kende (daar stond de Mac Donald) begon een spannend avontuur. Op de straat lag namelijk een crackhoertje die niet echt goed in haar hoofd was. Jelle dacht ik doe eens leuk en ging er naast liggen. De rest maakte allemaal foto's en Lisa filmde. Op dat moment werd ze boos en probeerde ze de camera van Lisa af te pakken. Ze begon te tieren te schelden en trok zelfs haar broek nog omlaag. Vlak nadat ze weg liep kwam er een dronken man die Bas zijn bril wou kopen. Na wat gepraat te hebben met Erik liep deze weer terug naar de bar. Daarna waren wij vrij eerst gingen wij een beetje door de winkelstraten lopen en vervolgens door een Victoriaanse Market. Een groot gebouw waarbinnen zich allemaal kleine speciaalzaken bevonden. Van oorbellen tot milkshakes en bruidstaarten in de vorm van een minicooper. Na een uurtje was je eigenlijk wel door het hele centrum heen en ging een groep naar de kerk waar een deel van de Harry Potter film is opgenomen en een deel ging naar de bar, weer een deel ging met een dubbeldekker door de stad rijden en 4 mensen gingen op een bankje zitten mensen bekijken, uitlachen en gezellig praten. om 17:00 uur moesten we verzamelen en liepen we met zijn allen naar de bus.

Terug wachten ons dit keer wederom een driegang menu. Stokbrood met kruidenboter, chili con carne, en volgens mij vla weer als toetje?. De volgende dag zouden we vroeg vertrekken omdat we naar Norwich moesten rijden voor het toernooi,. Velen gingen niet vroeg naar bed en dit maakte een aantal chauffeurs een beetje pissig. De nacht rust werd een beetje verstoord en de meesten sliepen pas in om 3 uur. De volgende ochtend ging de sjalaliesjalala om kwart voor 6 en was het tijd voor ontbijt en lunch maken voor die dag. Na twee en een half uur rijden kwamen we aan. Het veld en de kantine lagen 10 kilometer uit elkaar dat was het enige lastige. Mooi gras lag er en het begon met een regenbui. Om half 11 begon het toernooi en wij hadden moeite om erin te komen maar wonnen wel. Vlak na onze wedstrijd werden we gefeliciteerd met een ik citeer: "three hips for Ritola hip hip HOEREEE hip hip HOEREEE hip hip HOEREEE. daarna werden een paar mensen gevraagd of wij mee wouden doen met hun want zij waren zowaar met 6 man naar het toernooi gekomen. Kennelijk is dat in Engeland normaal dat je van andere teams gewoon kan lenen. De eerste wedstrijden voor de A1 waren niet zo zwaar maar toen kwam er een zware tegenstander die aardig een balletje kon gooien. We wonnen met 1 punt verschil wat zo andersom had kunnen

zijn. De A1 verloor 1 wedstrijd tegen een goede tegenstander en dankzij de toeter die veeleer eerder ging dan de normale speeltijd (de schuld ligt nooit bij jezelf).

Toch kwamen we mede dankzij onze heldin Lisa die dertien wedstrijden speelde en ook bij de ploeg waar wij van verloren in de finale. Deze wonnen we met 1 punt verschil maar was minder zwaar dan de andere wedstrijden. Jelle was op dit toernooi geblesseerd geraakt wederom aan zijn knie. Hij was de volgende dag helaas ook niet meegegaan naar Londen omdat hij de afstanden niet kon lopen. Met de immens grote beker betrokken we naar huis gelukkig waren de tassen daar gelaten anders paste de beker er niet in. We waren rond half 8 weer in ons hotel en we werden we getrakteerd met een zelfbediening barbecue dit smaakte goed want een paar ervaren barbekoekers stonden 24/7 achter dat ding en bakte er dus wel wat van.

Na wat geklaverjas ging iedereen rond een uur of twaalf naar bed. Na wat gezellig geklets viel iedereen snel in slaap om de volgende ochtend weer door sjalalaie sjalala gewekt te worden. We reden naar ene metrostation die gesloten was maar dankzij het goede kijken van Marijn en Jerry kwamen we tot de conclusie dat alleen deze metro niet reed. Bert was intussen al weggerend naar de bussen en kwam later met de smoes dat hij het ging vragen aan een vuilnisman. Eigenlijk wou hij met de bus.

Na een uur in de metro stapten we uit in geen idee. We liepen richting de Tower Bridge door een oud gedeelte van de stad. Links en rechts was alles van glas gebouwd zodat je ver kon kijken denk ik. Na een familie foto op de Tower Bridge liepen we terug naar de metro en gingen we naar minester ofzo. Daar zagen we het parlamentsgebouw, een paar mensen met lange haren die stonden te protesteren tegen Irak en nog wat landjes en daar was ook birmingham palace he natas. Na het spectaculaire afwisselen van de wacht met vuurwerk, een optreden van the kooks en 365 acrobaten liepen we richting Harrods. De dikke mensen gingen naar de mac om de hoek en de anderen gingen naar binnen. Binnen was het imems groot en alles veelste duur van badjassen van 5000 pond tot pennen van 2000 pond en een tafelfoetbaltafel van 12000 pond waren er ook goedkope dingen. Toch was deze winkel voornamelijk leuk voor de rijk of de minderrijke die zijn geld graag weggooit aan dure kleding. Kijken doe je met je ogen en dat was ook erg interessant hoe sommige prijzen waren. Het was niet alleen een saai gebouw maar er was ook een staaltje architectuur aan te pas gekomen. Zo had je de egyptische roltrappen, erg mooi ingericht overal sfinxen en mooie decoraties. Zelfs op de toilet werd de lege wc aangewezen de prullenbak voor je openhouden als je je handen had afgedroogd met een doekje. Op elke hoek stond een werknemer en ik heb het net even opgezocht er werken daar 4000 mensen en er zijn 330 afdelingen. Nadat we uit Harrods waren liepen door China Town naar Oxford street waar iedereen werd losgelaten sommigen gingen naar het Reuzerad maar de meesten gingen shoppen. Er waren ook een paar mensen bij die dachten kom wij gaan naar een Engelse homo bar. Om 17:00 zouden we verzamelen en we vertrokken daar rond 17:30 omdat een aantal mensen te laat waren. Deze avond had niemand zin om te koken en gingen wij uit eten in een Pakistaans restaurant.

Sommige dachten we moeten niet tekort komen dus die werkten samen om extra veel te kunnen bestellen. Dat hebben ze geweten want vanaf de eerst hap was blussen geblazen overal rode koppen tot zwetende mensen aan toe. Het vlees was lekker en de eerst miliseconde ook maar daarna was het zo scherp. De blikjes fris werden aan een stuk door aangevoerd en de naan ging er ook snel in. Toen iedereen was uitgegeten dacht Evert Jan ik ga een toren bouwen van lege blikjes. Dit werd zeer gewaardeerd door de werknemers die het filmde, 26 foto's maakten en vriendelijk lachten. Naast ons was een ander avontuur aan de gang want toen wij binnen kwamen begon aan de overkant van de weg de dienst in de moskee. Na een kwartier was er niks meer te zien omdat de ramen waren beslagen. Rond half 9 was het afgelopen.

Om 22:00 kwamen ze echter allemaal weer aanrennen voor ik hoop voor hun het laatste gebed. De terugweg verliep spoedig en er werd door een enthousiaste groep vrolijk door de oh zo stille buurt geblert. Aan gekomen was iedereen helemaal kapot en gingen de meesten vroeg naar bed en werden we de volgende ochtend weer gewekt door celine... Deze keer was iedereen er echter aan gewend en werkte het niet meer. Toen was de tijd aangebroken dat we moesten uitchecken. Dag oh zo warme douches, dag jacuzzi, dag zwembad. Hoewel het niet de meeste luxe accommodatie was moet ik zeggen dat ik er lekker heb geslapen en niks te klagen had. WE sliepen op stapelbedden 3 hoog. 3 kwamers 2 van 6 en een van 24. De

woonkamer was groot. De keuken was prima, de wc's waren vies en de douches waren zo koud. De terugreis was ik te moe dus ben alles vergeten.

Groeten,

Oele